

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er det hr. Svend Erik Hovmand og derefter hr. Flemming Hansen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Det kan man da sige, men man kan også spørge sig selv: Hvor meget skal politik bestemmes? Er der ikke grænser for politik? Hvis man tager de planøkonomiske systemer frem igen, så kan man sige, at der var ingen grænser for politik, dér skulle politikerne i alle detaljer bestemme alt muligt, men det tror jeg at hr. Ole M. Nielsen er enig i at vi ikke skal. Vi skal ikke have planøkonomi, og derfor er det, vi siger, at der må være en grænse for, hvad Folketinget skal bestemme.

SF's ordfører spørger: Hvem er det egentlig, der går ind for mere frihed? Men der er jo en række opinionsundersøgelser, som viser, at der er mange i befolkningen, som går ind for mere frihed, og det er vel ikke helt ligeegyldigt, i hvert fald ikke for mig som politiker og forhåbentlig heller ikke for hr. Ole Sohn.

Prøv at se på de opinionsundersøgelser, der har været lavet gennem de sidste 10 år, nogle af dem har vist et flertal, og andre har vist et knebt flertal for det modsatte, men i alle tilfælde er det en meget stor del af befolkningen, som synes, at det kunne være meget hensigtsmæssigt. Spørg forbrugerne!

Men det lange af det korte er, at når nu nogle spørger, hvad udgangspunktet er for vores holdning, for vores debat, vores diskussion og vores forhandlinger, så er svaret først og fremmest de undersøgelser, som Erhvervsministeriet har stået for; de undersøgelser, som viser, at det ville være en gevinst, en fordel for langt, langt, langt størstedelen af forbrugerne her i landet med en yderligere liberalisering.

Vi siger ikke, for jeg er ikke urskovsliberalist på den måde, som hr. Ole Sohn udlægger det, lad falde, hvad ikke kan stå osv. Jeg er realist og siger: O.k., her er delte meninger. Lad os dog så gå konstruktivt ind i forhandlingerne, lad os få en ordentlig aftale, som kan bære mange år frem i tiden, så de handlende ved, hvad de har at rette sig efter.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Flemming Hansen som ordfører.

Flemming Hansen (KF):

Endnu en gang skal vi diskutere lukkeloven. Det er efterhånden et af Folketingets klassiske lovforslag, og jeg vil gerne indledningsvis medgive erhvervsministeren, at hun efter min opfattelse har haft en heldig hånd med dette lovforslag, idet der tages ligeligt hensyn til forbrugerne, de hundredtusindvis af medarbejdere inden for detailhandelen og de virksomheder, der opererer samme sted.

Hovedelementerne i lovforslaget er, at man ønsker at holde åbent fire søndage i løbet af 1 år og på et senere tidspunkt endnu fire søndage, at havnereglen skal afskaffes og endelig en regulering af de mindre supermarketers omsætningsgrænser; det er sådan hovedtrækkene.

De konservative synspunkter i forhold til lukkeloven tror jeg jeg kan sige er ganske klare. Vi har verdens bedste lukkelov, og de regler, der blev vedtaget i 1995, hvor især mindre supermarkeder kunne holde åbent om søndagen, har været en kæmpesucces og har reddet hundredvis, måske tusindvis af mindre supermarkeder fra butiksdøden, ligesom de har reddet mange landsbysamfund. Det har naturligvis været en fordel for dem, der driver disse supermarkeder, men i allerhøjeste grad også for forbrugerne.

Nu omhandler ministerens forslag fire dage med søndagsåbent og senere yderligere fire, et synspunkt, som Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte. Vi har den opfattelse, at søndagen er en familiedag, som gerne må og bør være anderledes end de øvrige ugens dage, og vi mener endvidere, at ved at holde åbent om søndagen begrænser vi landsbyernes muligheder for at overleve, og det har jo for de fleste af Folketingets partier været et synspunkt, at man ønskede, at landsbymiljøet og landsbyerne skulle kunne overleve.

Skulle der vise sig et flertal for, at de fire søndage kan gennemføres, vil vi ikke for nu at være helt ærlig stemme imod lovforslaget af den grund, men det er mod vores ønske. Og jeg kan med sikkerhed sige, at bliver der åbnet for yderligere fire søndage, som lovforslaget tilsi-ger, så stemmer vi imod lovforslaget. Vi mener endvidere, at det er meget vigtigt, at de fire søndage, hvis lovforslaget gennemføres, lægges på nøje fastlagte tidspunkter. Disse kan vi forhandle om under udvalgsarbejdet, men ikke frit, da det giver mulighed for en glidebane, som vi ikke går ind for.

Havnereglen er vi enige om skal afskaffes, og vi vil stille ændringsforslag om, at det sker i lø-